

Передплата

на «РУСЛАНА» вносіть:

в Австрії:

на цілий рік 20 кор
на шість місяців 10 кор
на чверть року 5 кор
на місяць 1.70 кор

За границею:

на цілий рік 16 рублів
або 36 франків
на шість місяців 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі числа по 10 сот.

РУСЛАН

«Виреш ми очі і душу ми виріеш: а не возьмеш милости, віра не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділі і руских свят о 5^{1/2} год. пополудні.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. І. пл. Домбровського (Хорунжини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавемана.

Рекламні звертання заставляють на попереднє застереження. — Рекламні неопечатані відні від порта. — Оголошення звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесення по 30 с. від стрічки.

Знов хмарить ся на угорським овиді!

(X) Хоч завзятий опір угорських комітетів проти новоіменованих жупанів дійшов до такої грубої насилі, як в Дебречині, де майже на смерть побито старенького Ковача і на позорище цілого збіговиска везено его на каравані з двірця до міста, або як в Чанаді, де під проводом самого президента посольської палати Юста розлютована товпа устроїла демонстраційний похід, в котрім находив ся гіцлівський візок з домовиною, одначе при всім тим роздратованю не уставали змаганя поважних мужів і політиків угорських, щоби Угорщину видобути з сего зачарованого кружка. Самі проводирі коаліції побачили, що їх опір безуспішний і наносить необчислимі шкоди краєві.

Тимто бувший міністер скарбу Люкач почав переговори і з правительством і з провідниками коаліції, був також у Відні, а за ним явив ся там і гр. Андраші у міністра війни Пітрайха. Склало ся так, що міністер президент бар. Ферварі з міністрами Крістофим і Верешом був приневолений прибути до Відня на спільну конференцію міністерску в справі введеня торгового договору з Німеччиною. При сій нагоді бар. Ферварі був кілька раз на послуханю у цесаря, котрому представив програму розвязки угорского переселеня. Цесар прийняв, як запевняє урядовий комунікат, дуже благосклонно програму міністра президента, однак поручив ему передовсім як найбільш рішучо подбати о успокоєнє і удержанє ладу в краю.

Ся замітка монарха викликала нове роздратованє в коаліційних кругах. Провідники коаліції зібрали ся на кількогодинну нараду, а вислідом єї є передовсім протест проти введеня торгового договору

з заграницею, за котрий коаліція не хоче приймати ніякого зобовязаня супроти народу.

Очевидно коаліція бажає тим способом загнати правительство в немиле положєнє, одначе дуже помиляє ся, позаяк німецке правительство заявило уже, що вдоволяє ся порукою монарха і его правительства, хоч договір не переведений парламентарним способом.

Всеж таки видно, що коаліція знов роздратована заміткою монарха зверненою до міністра-президента. Чи опір комітетів втихомирить ся і усмирить ся, не можна предвидіти, хоч в останних часах в декотрих місцях впровадженє нових жупанів відбуло ся зовсім спокійно.

Занепокоює також справа бурмістра пештеньского, на котрого правительство назирає, щоби виступив проти ухвал ради громадської що до рішучого опору проти правительства.

Відзначенє пештеньского директора поліції Рудная високим орденом за его рішуче поступованє підчас неспокоїв в Пешті, визвало також невдоволенє в кругах коаліції і уважає ся нею начеб прямий визив. Таким способом громадають ся нові хмари на овиді угорським, хоч не устають змаганя поважних політиків, щоби довести до полагоди угорского переселеня. Дня 1. марця має знов зібрати ся угорський сойм, а наколи не можна буде полагодити доси переселеня, треба буде знов відрочувати, але чи тепер коаліція прийняла відроченє так як доси, можна напевно сумнівати ся. В таким случаю дійшло би до подій, котрих досяглости означити годі.

Події в Росії.

Вітте — як телеграфують з Петербурга — є доброї гадки і при онодішних принятях з нагоди новорічних желань висказав ся в сїм на-

прямі, що небавом наступить вже цілковитий спокій в цілій Росії, а залізничий страйк вже скінчив ся всюди, крім сибірських і транскавказких залізниць. Тяжко буде тільки приборкати Кавказ. Та надходячі вісти з Росії не дуже то оправдують сей оптимізм правительственных кругів. Фактом є, що з ослабленем революції змагає ся реакція, а двірські круги силують ся, щоби будуча т. з. російска конституція в вісім не нарушила самодержавя, а уможливила тільки діяльність дорадчих тіл з вибору всего населеня. В сей спосіб будуча державна дума має бути властиво не законодавчим а тільки дорадчим тілом, а ціла конституція полягати ме на деяких полекшах особистої та громадянської свободи.

Тож не устають замахи і напади на цілім просторі широкій Росії. Вязниці переповнені політичними переступниками, а все нові ряди находит ся до виконуваня кровавих вироків боєвих партій. В Чернигові ранено губернатора і его жену в повозі підчас повороту з церкви. В катеринославській губернії мужики збурили і спалили по верх 50 маєтків, так що заведено воєнний стан в цілім окрузі. В надбалтійських губерніях повстане Лотішів хотай зломане, не дає повернути нормальним відносинам. В польським Королівстві кожний день принесе цілі листи нападів на поодинокі урядові особи і військові патрулі; щодень відкривають там фабрики бомб і тайні друкарні та арештують по кількодесят осіб. Також в Петербурзі і в Москві переводять багато арештовань і то головно між інтелігентними і добре ситуваними людьми. Велику участь в революційнім руху беруть жиди і їх то багато карає ся в тюрмах. Однак найнебезпечнішим є положєнє на Кавказі. Там вибухло загальне повстанє мимо заведеня воєнного стану а численні вооружені ватаги загрожують містам в виду недостаточних залог російского війска. Колиж піднесе ся вще до бунту населенє кавказких недоступних гір, то пророкують знатоки Кавказа, що Росія знов цілі десятиліт буде потребувати, заким усталить свою власть на тім многоплеменнім Вавилоні.

Іван Коссак.

На Маланку.

Находить звільна і зворушує его душу чар зимової ночі — ясної, місячної ночі. Небо тихесеньке, мов би спало розкішно — і звізди блідісенські — а в цілій просторі розливаєсь спокій.

Отулений теплыми футрами дивить ся на небо заспане, на місяченька повновидого. Сянки легесенько сунуть ся по прясним сягу. З темряв сплючої ночі, в ясности місяченька срібного, зі світла зірочок небесних спливають в его душу спомини яєні, глибока ніжність заливає его зворушенє серце мов безмірна морска флял.

І в мрях своїх прясних, в мрях своїх чистих, як ангел святий бачить, бачать свою кохану, свою єдину, бачить свою жену.

Днесь она сама — на «Маланку» она сама. Ему жалко єї стало, що она сама, лишив друга, до котрого на кілька днів на відпочинок приїхав, лишив товариство веселе, лишив польованя, за котрими пропадав, а спішив до дому, до жени,

до коханої, щоб з нею разом бути в се свято, щоб з нею у двійку бути разом на Маланку.

„Маланка“ се їх добрий, божий, яєний вечер, на Маланку они пізнали ся, на Маланку они розкохались.

І він пригадує собі сей перший їх Маланчин вечер.

В „Бесіді“ урядили Маланку.

Сего вечера перший раз она там зявилась. Его представили їй і він вже від неї не відступав.

Очі єї прикули его до себе.

Очі ті такі як море сонне.

Очі ті глибокі, як пронасть безмірна.

Она співала сего вечера. Співала, мов би в души єї царив превеликий біль. Співала, мов би то збудив єї хто зі сну прикрого. Ніздри єї дрожали а глибокі очі блищали. Була так субтельна і така ніжненька, що стала відра-у чимсь конечним, чимсь дуже конечним для его очий, для его нервів. Єї голос мав в собі дивну якусь мелянхолію сумнінорової тонації.

І ось тепер бачив єї він перед собою, ту єдину, ту свою, ту потрібну, конечну, необхідну, бачив такою, як тогда в Маланчин вечер.

Бажалось ему скорше бути при ній, гляну-

ти щиро в ті очі, і радів, радів мов дитина маленька, на ту втіху єї, коли она его днесь, так зовсім несподівано в свій Маланчин вечер побачить.

* * *

Саян заїхали перед дим. Глянув в вікно — ясно комнати освічені. Серце щось стрепенулось не добре. Тихесенько сунувсь по сходах, тихесенько війшов бічними дверми — щоб єї, щоб коханої справити в їх святий вечер більше втіхи, більше радости.

Входить у сальон.

Зимно — дуже зимно коло его серця.

Она в сальоні — при ній его товариш. Близенько, дуже близенько при ній... Витав ся з нею, витав не так якось, як гадав. Говорить щось до неї, говорить до товариша, але так якось охриплим голосом, так здеревілим голосом, що сам себе перелякав ся.

* * *

Стояв при вікні.

Чекав 12. години — чекав на новий рік.

Сербско-болгарська унія.

Короткий зміст сербско-болгарської унії, яка упала, заким ще стала фактом довершеним, був слідуєчий: Сербія і Болгарія закладають на основі договору союз митовий, для взаємної виміни власних продуктів, причім однак застерігають собі аж до 1. марця 1917 р. закладати окремі угоди торговельні з другими державами і установляти окремі тарифи митові. Обі держави обов'язують ся не ставити в обмінні торговельні, в привозі, вивозі і перевозі ніяких труднощій; закони митові і регуляції для їх переведення мають бути в обох державах о скілько можна однакові. Обі держави будуть старати ся, щоби їх підданним було вільно свобідно виконувати торговлю і промисл; підданним одної держави буде вільно осідати свобідно в другій державі; купці і промисловці одної держави коли викажуть ся легітимациєю, що платять податок в тій державі, не будуть платити податку від своєї торговлі або промислу в другій державі. Обі держави будуть старати ся завести у себе однакову монету і однакові міри і ваги, а крім того має бути заключена ще окрема угода що до взаємного видавання собі злочинців і дезертирів. Словом на поля економічній має ціля тої угоди стати повна спільність і згода. Угода та має обов'язувати від 1. марця 1906. аж до 1. марця 1917, а по тім часі має стати нова унія митова разом зі спільними загальними тарифами митовими для заграниці.

Противавстрійську тенденцію сеї наміреної унії означає „Vossische Ztg“, в такій спосіб: Митова унія сполучає Сербію і Болгарію у внутрі, але супротив заграниці виступають они ще окремо; коли же прийде до політачного союзу, то якійсь спільним поступованю у себе дома не може бути й бесіди, бо справа македонська все їх буде розлучати, але супротив заграниці будуть они могли спільно виступати, о то імена розходять ся. Нічо не помагає, що гр. Голуховський старає ся по можности поправити положене християн в Македонії і що почин до македонських реформ по найбільшій часті вийшов від него. Сербія і Болгарія не видать в Австрії нічого иншого, як лиш тоту силу, що хоче покласти свою важку руку на цілий край аж до Солуня. Доки ще треба було числяти ся з Росією, то Сербія і Болгарія сиділи тихо, почасті з обави перед великим славянським братом, ко части ддятого, що Росія в рішучій хвили виступила би против Австрії. Обставина, що Австрія поправді зискала на силі, від коли Росія ослабла, не має нічого до річи. На Сході гадають, що внутрішній заколот в Австрії і на Угорщині звівечить той приріст сили. А відтак суть преці ще й инші держави. Найбільшу надію мають на Англію, котра поволи зачинає набирати впливу в Царгороді. Є в тім о-

Чути... ось ось чути в бліді зимову ніч заблуканий відголос тихого конання.

Хвилинка... одна... ще одна... сконав... сконав старий — добрий рік.

І ось тихесенько, на пальцях йде, підходить, ось присунувсь, ось вже коло него новий рік.

Тихесенько присуваєсь і тихо дуже — тихо шепче до вго уха:

Дивись, яке сумне сумненьке небо боже. Дивись, як сумний сумненький світ божий. Дивись, як сумно сумненько глядять місяченько ясний, як гірко гіренько зірки ридають. Дивись, кільки болю має в собі та перша моя ніч. Від двесь все тобі так буде:

Страшна туга за минулим придавить твою душу, виссе твою кров горячу, вино твій мозок. Хвилинка мрій повні будуть болю і горя страшного. І ті блиски секунд, що люди щастем зовуть, отруєю і жовчею приправлені будуть. Гадина зависти, зневіри всалась в твою душу, і ссати ме, аж зломаний впадеш без сили і чути.

І такий буде твій цілий сей рік, і такий і другий і третій... і таке буде ціле життя твоє...

чевидно не аби яка причина, що Сербія, котра не має у Великій Британії так добре як би й ніяких інтересів заступати, старає ся тепер всіма силами наважати перервані зносини дипломатичні з Лондоном і то характеризує настрий духа сербських політиків, що они старають ся, щоби їх в далекім Лондоні знов допущено до ласки, підчас коли они легкодушно готові зірвати дипломатичні зносини з Віднем.

Розуміє ся, що таке поступуванє балканських держав, до того ще й в теперішню пору мусіло у великій мірі занепокоїти віденських політиків, а віденське міністерство заскочене такою несподіванкою старало ся зараз наперти передовсім на Сербію. З Білгороду доносять отже, що віденський кабінет повідомив через австро-угорського репрезентанта сербське правительство, що коли Сербія хоче заключити угоду торговельну з Австро-Угорщиною, то мусить скинути ся унії митової з Болгарією. Се повідомленє викликало в сербських кругах правительственных а навіть і в самій столиці, велике зворушенє, але поки що не порішено ще нічого і справа буде мабуть полагоджена аж по скликаю скупштини.

НОВИНКИ.

— **Календар.** В середу: руско-кат.: Собор 70 апост.; римо-кат.: Антонія пуст. — В четвер: руско-кат.: Навеч. Богоявл.; римо-кат.: Приски.

— **Є. Експ. Митрополит Шептицький** виїхав на два дні до Жовкви.

— **3 драм. Тов-а ім. Котляревського.** Звичайне засіданє виділу відбуде ся в середу дня 17. с. м. о 7. год. вечером в комнаті «Рускої Бесіди». На виділових просять ся о безусловну участь.

— **3 львівського „Сокола“.** Сокільський хор буде ходити з колядою на будову сокільні від 5 год. вечер в четвер. — Сокільські вечерниці з танцями відбудуть ся дня 4. лютого в саях „Народного Дому“. Запросини вислав ся; хто не дістав би запрошеня задля неточної адреси або з вини пошти, зволить зголосити ся по него картокою або лично в „Сокол“ (ул. Коперника, 9). — *Старшина.*

— **3 артистичної секції Тов. драм. ім. Ів. Котляревського у Львові.** Заповіджене оводі представленє драми історичної Бориса Гринченка „Забатька“ відбуде ся в п'ятницю дня 19. с. м. в салі тов-а „Гвізда“ при ул. Францішканській ч. 7. Щоб як найвірнійше представити видцям сю історичну драму, постарала ся секція о оригінальні костюми і декорації, а ролі спочивають в руках найліпших аматорських сил. Підчас антрактів грати буде оркестра. Ціни місць: фотель 1-рядн. 2 К, фотель 2-рядн. 150 К, крісло 1 К, партер 60 с, для учеників і військових до фельфобля 40 с. Білети можна набувати в „Сокільськім Базарі“ ул. Руска ч. 1, а в день представленя від 6. год. пря касі. Початок точно о 7. год. вечер.

— **3 руского театру в Перемишлі.** Оголошений репертуар змінено ось як: в середу 17. с. м. „Барон циганський“, а в неділю 21. с. м. „Вурлака“.

— **3 личаківської Читальні „Просвіти“.** В п'ятницю 19. с. м. на Богоявленє Господне о 7. год. вечер відбуде ся в льокалі Читальні (ул. Личаківська 87) відчит п. Бурбелі „Про страшні наслідки оружного мира“ І часть. Про відчаті товариські забави. Вступ вільний. Гості пожадані. — *Виділі.*

— **Народні віча в справі виборчої реформи** відбудуть ся: дня 17. с. м. в Загір'ю, рудецького повіта; дня 19. с. м. в Зарічу коло Делятина о 2. год.; дня 20. с. м. в Щирці, львівського повіта, о 12. год.; в Ольхівці, бобрецького повіта, о 1. г.; в Полтві і Буску, камінецького повіта, в Викторові, станицького повіта, в Берлогах, калуцького повіта, о 2. год.; в Михнівці, турчанського повіта, о 3. год.; дня 21. с. м. в Чернівці станицького повіта, о 1. год.; в Володимирцях, жидачівського повіта, о 3. год.; в Отинії товмацького повіта, о 12. год.; в Улючі, березівського повіта; дня 23. с. м. в Комарові, станицького повіта.

— **Обгороджують ся хінським муром!** Загарбана в московські руки міліонна інституція „Народний Дім“ у Львові, поставлена за гроші цілого руского народа в Галичині, окружає ся хінським муром перед народом. На день 2. лютого — як дізнаємо ся з „Галичаніна“ — скликано надзвичайні збори „Народн. Дома“ в справі зміни статута в тім напрямі, аби „уже раз усторонити зміцательство в діла інститута лиц іли інституцій, нині ж сожальною нам неприклонних“. Так пише один з діячів сотки яселів сеї інституції, котрі інаг садило мають репрезентувати триміліоновий нарід, якого власністю був

і мусить бути „Народний Дім“ у Львові. Руский нарід має право упімнути ся о своєю власність, яка не може лежати в руках 150 людей, котрі відчурали ся своєї народности і без контролі цілого народу завідують кількома міліонами корон в хосен „матушки Росії“.

— **Про віче в Волиці барилівій** пишуть нам: На наш Новий рік (14. с. м.) було в Волиці барилівій, в камінецькім повіті, величава народна манифестация в справі виборчої реформи. Около 3000 селян з цілої околиці стануло як оден муж, щоб прилюдно висказати свої кривди і пригадавати верховодячим кругам, що Русини не відступлять від належних їм прав. Справу виборчої реформи обговорив широко і популярно др. Дмитро Левицький, адвокат з Камінки струм., бючи яркими числами і фактами мов тараном в до-теперішню кривдячу Русинів виборчу систему. Про тенденційну і уносліджуючу нас господарку шляхоцко-галицького союму виголосив реферат п. Мулькевич, міщанин з Камінки струм. Виделгований Народним Комітетом академик п. Адам Миколаєвич представив в довгих промовах політичне положенє Русинів і наше шкільництво і виказуючи унослідженє Русинів на кожній області. Згадав він також про звисне положенє нашої академічної молодіжи на львівськім університеті. Змаганє руских академиків о самостійну найвисшу сьвятину науки одобрив нарід одноголосно серед гримких оплесків, а домаганя рускої університетської молодіжи призвав своїм народним постулатом. Ухвалено відповідні резолюції, між иншими генеральний рішучий страйк на случай покривдженя Русинів при новім виборчім проєкті. Про резолюції сї повідомлено телеграфічно бар. Гавча. На бовий фонд зібрано принагідно 10 К. По вичерпаню дневного порядку розійшов на нарід при гримкім співі „Не пора“... — *Присутній.*

— **В Копичинцях** відбув ся дня 10. с. м. зїзд народних учителів при участі поверх 70 осіб. Кількох учителів-Поляків старало ся на вступі розбити зїзд, мовляючи, що зїзд скликали Русини. Коли їм се не удало ся, покинули салю нарад серед невідхлібних від них окликів. Потім зібрані радили лід проведом учит. п. М. Стадника і ухвалили ряд резолюцій в справі поліпшеня своєї долі. До виконаня ухвал вибрано окремих комітет і ухвалено скликати слідуєчий зїзд в весноу сего року.

— **Лист з Кавказу.** П. Левко Лопатинський, виший окружний інспектор шкільний в Тифлісі на Кавказі, подає в листі до свого братанича і іменника у Львові між иншим про сучасний стан політичної заверухи на Кавказі і про свої студії над Шевченковим „Кобзарем“. Обі справи будуть інтересні для наших читачів, тому наводимо їх дословно після агаданого листу, відступленого нам ласкаво до ужитку: „... Вам то живеть ся ще нічого собі, по в нас Бог знає, що дієть ся. Там же в самій Росії діла йдуть так собі, по на Кавказі з кожним днем все гірше і гірше; з одной сторони добивають ся свого соціял-демократи і другі революційні партії, а з другої — Грузини бажують автономії для двох губерній: тифліської і кутаїської. По в тих губерніях вони не одні живуть. Тифліс більше вірменський, а і на юзі губернії живе Вірмен більше як 200.000 та і стілько же і Татар. Добиваючись для себе автономії, вони хочуть наложити армо на другі народности, окрім Вірмен і Татар ще і на Осетив, Мінгрельців і Сванів. В других губерніях закавказких: елісаветпольській, ериванській, карській і бакінській живуть переважно дві народности: Вірмени і Татари, і отсе вони ріжуть тепер одні других, і ніхто не може запобігти сьому. Війска мало! Що із сього вийде, Бог се знає. А тутечки ще сей проклятий страйк почти і телеграфів... В мене в дуже цінне виданє „Кобзаря“ з приписками покійного Бернатовича, Івана Івановича Білозерського, що живе в Венеції, і моїми. По сьому виданю я справляв і виданє Шевченка, так називаєме „париске“, було се тоді, як я жив і вчив ся в Празі, в 1863. році. А тепер переглядаю оба тексти: і печатний і скорописний і виправляю їх. . . . Може що і вийде путне!“

— **3 перемиської епархії.** В пропозицію прийняті оо.: Іван Сорокевич, Ігн. Калужняцький, Іван Ціцькевич, Стефан Мядорак, Теодор Кусайла, Іван Скубиш і Іван Рудавський; на Долині: Гр. Калинович і Йосиф Баницький; на Порудно: Стефан Мацюрак і Григорій Калинович; на Ветливу: Михайло Осідач; на Свидник: Николай Гербовський; на Ходивичі: Антін Яцив, Мих. Вербицький, Волод. Бачинський, Іван Хр. Дуркот, Савин Кмицикевич і Теодор Крушинський; на Жабче муроване: Дмитро Лях, Стефан Мацюрак, Алексей Гоцький, Гр. Максимович, Іван Бирка, Іван Худик, Волод. Вербецький і Теофан Величко; на Лімну: Максим Калинич, Мих. Попель, Ант. Хляк, Мирон Черлюнчакевич, Савин Кмицикевич, Ник. Бурмиш, Зенон Пясецький, Іван Лисицевич, Ігн. Мохнацький, Петро Крушевський, Іван Валюх, Мих. Демцьо, Іван Каминський, Ом. Калинич, Іван Скубиш і Теофан Величко; на Улазі: Ант. Мокрицький, Вас. Волошинський, Юрій Вербицький, Лев Пясецький, Ом. Федевич, Іван Ціць-

кевич і Стефан Машорак; на Білич довший: Алек. Яворський, Мир. Черлончакевич, Волод. Горняцкий, Роман Копилянський, Стефан Мацюрак, Волод. Обушкевич і Теофан Величко; на Грушати: Іван Сорочкевич, Волод. Калужняцкий, Мирон Черлончакевич, Ом. Крайчик, Роман Копилянський, Модест Коцюба, Алексей Гоцький, Волод. Терлецький, Мих. Наклович, Мих. Дуркот, Богдан Полянський, Мих. Осідач, Дмитро Городиский, Мих. Дацько, Іван Худик і Мирослав Лисак. — Презенти дістали оо.: Волод. Обушкевич на Білич горіший і Віктор Кончалю на Двістрок дубовий. — Орд. відоручником для шкільної окружної ради в Грибові іменованій о. Петро Сандович з Брунар на місце увільненого на власну просьбу декана о. Гр. Копилянського з Снітвиці.

Дрібні вісти. Міністер др. Пентак подужав на стільки, що може проходжувати ся по хаті, — З Кракова доносять, що сіймано вже злодія, котрий недавно украв мішок з 27.000 К з поштового воза. Є ним поштовий возний Маєр. На слід злодія навела его підозрина марнотратність. — Добра Ясенів горіший і інші села над обома Черемшами, простору 26.000 моргів переважно винищеного ліса, купив від фірми Гец і Ска гр. Володислав Баворовский. — У Львові застрелив ся др. Гадей Чаплицкий, асистент на клініці проф. Марса. Причиною самоубійства мав бути нервовий розстрій наслідком невилічаних туберкулів легких.

Всячина.

Жертва льотерії. Магістрацкий писар в Кракові, Мечислав Левель, слухач П. р. прав, син шкільного інспектора в Бродях, сиронець 2000 К, які програв на числовій льотерії. Від переслухання в поліції Левель утік до дому і перебрав ся в мундур фельдфебля. Вже мав він виходити з дому, аж ту вийшов до его мешканця комісар поліції. Левель витягнув револьвер, крикнув: Стій, бо стріляю! і вибіг на сходи. За хвилю гримнув стріла а куля застрягла в мозку. Покликаний лікар ствердив смерть Левеля.

Крадіж в церкві. В Буцові, переміснотого повіта, вломив ся був злочинець до місцевої церкви і забрав із скарбони зложені в ній гроші. Часть украденої суми, с. в 60 К, зложена на справлене престолу Пресв. Богородиці, підкинув злодій, почувши докори совісти, під двері місцевого пароха, решту добичі задержав для себе. Жандармерія вислідила злодія, буцівського таки селянина і арештувала его. Від злодія відобрали ще трохи грошей.

Незвичайна операція. На хірургічній клініці чеського університету в Празі перевів професор др. Кукуля рідку операцію на двох зрісших ся з собою сестрах, Йосифині і Розалії Блажек, котрі удало ся ему щасливо розділити. Слідуючого дня довершив др. Кукуля на Розалії Блажек другу окрему операцію. Теплоота тіла Йосифини Блажек є о 0,6 степенів низша, як у її сестри, а чого лікарі закінчують, що органами обох сестер були цілком окремі. Замітною видає ся обставина, що перед кількома літами Розалія була недужа на тиф і шарлатину, між тим як її сестра була цілком здорова.

Спис жертв присланих на удержане приватних шкіл Руського Товариства педагогічного (женської семінарії учит. і відділової школи ім. Шевченка) за час від 15. падолиста: Іван і Олена Бурбеля в Городиславич 3 К; Питомці дух. семінарії у Львові (через В.Сухого) 9 К 20 с; М. Стельмахів, Загіречко 2 К; А. Навроцька, Голгоці 12 К; М. Туряньский, инж. лісн. в Якторові-Уневі 50 К; о. Н. Піджарко, Дідилів 4 К; о. П. Білинський, Зарваниця 10 К; члени Ради нащ. Народної Торговлі 129 К 78 с а іменно: др. Щ. Сельський 40 К; Ю. Січачинський 10 К; др. Ст. Федак 20 К; др. К. Левинський 10 К; Р. Соновский 6 К; о. А. Стефанович 5 К; І. Кокоруда 10 К; о. Е. Гузар 4 К; др. Е. Савицкий 4 К; І. Чернявський 4 К; Вол. Шухевич 10 К; А. Хойнацкий 6 К 78 с. — Др. Л. Коесак, Львів 20 К; О. Головацкий зі Збаража 19 К яко 20% увискані з розпродажі книжок «Просвіти», 9 К від п. Льва Туряньского, п. к. комісара в Долині і 6 К з дрібних складок; Н. Іванський, Модрач 5 К; о. П. Стукач з Тисної 20 К; радники «Дієстра» (по раз другий) 20 К; радник Струтинський з Сераєва 14 К; перший відчит у Львові (д-ра Коцовского) цього року приходу 7 К 30 с; Банк звязковий в Станіславові 50 К; о. Ст. Питлик в Сільці бенк. 10 К; дар. С. Недільський, Коломия 5 К; о. Я. Яхно в Залітті 4 К; Олена Кузикова, Беско 6 К; о. Н. Каравнович, Цегуля 5 К; о. Т. Галайчук, Микulichin 10 К; другий відчит у Львові (чирий дохід) 4 К 10 с; о. Із. Глинський, Буців 10 К; о. Лисинський Е., Космач 6 К; о. Й. Дяків, Городиславич 4 К; О. А. Капустинський, Мильниця 3 К; А. Лукянович, судія в Старій Соли 9 К; о. М. Каровець, Улашківці 5 К; о. М. Ковшевич, декан, складку на соборчику в Ходорові 12 К (зложили оо. Федорович, Лаврецький, Фартух, М. Ковшевич, Гисовский, Чарнецький, Смудка, Трешневский, Осмак, Панаєвський); — о. Гр. Мороз, Бориня 10 К; о. І. Королюк, Винишки 5 К; о. Г. Бодвар, Свистільники жертви зі-

брави з нагоди весіля 20 К; о. Дим. Курдик, Цигани 6 К; о. І. Колянковский з Білої від себе 2 К, від громади в Білій 6 К, в Чистиліві 10 К, в Плотичі 6 К; проф. П. Чайківский за падолист 2 К; Н. М. через адмін. «Діла» 3 К; І. Зарицкий, Львів 1 К; о. Е. Клоддй, Воля Мигова 2 К. — До кінця падолиста зібрано в тім місяці 896 К 65 с. (Кінець буде).

— Опустили печатню **Нові Проповіди Празничні д-ра І. Баргошевского**, по ціні 2 К 50 с. Так ті Проповіди як і давнійші сего автора: **Проповіди Недільні** (4 К), **Проповіди Похоронні** (4 К), **Проповіди Майські**, з котрих часть о Состраданію Пр. Богородиці надає ся до Проповідей Страстних (3 К), **Проповіди Страстні** (1 К 40), — можна набути в книгарнях ім. Шевченка (Львів ул. Театральна ч. 1) і в Ставропільській (Львів, ул. Руска ч. 3). У автора (Львів ул. Домса 5) можна всі ті книжки набути під догідними умовами.

Посмертні оповіді.

— **Анна Літинська**, вдова по священнику і вчителька реальности, упокоїла ся у Львові дня 12. с. м. в 76. р. життя. В. і. п.
— **Марія Касія**, жінка судового офіцяла, упокоїла ся в Рашеві дня 13. с. м. в 42. р. життя. В. і. п.

Наука, штука, література

— **2. число „Зеркала“**, яке вийшло вчера згід праси, може сьміло ставати поруч найліпших гумористично-сатиричних видавництв європейської марки. Передовсім ілюстрації пера і кисти п. Турбацького і Квача звертають на себе увагу темою і виконанем. Крім ілюстрацій політичного змісту з сучасної доби, як борба жидівських Поляків з сьоністами, виборча реформа, здавлене революції в Москві, є „парадна“ ілюстрація до полеміки «Руслана» з «Артистичним Вістником» з підписом „Дорога до Парнасу“ і „На Парнасі“. Впрочім се число „Зеркала“ заповнене добірим змістом і лише побажати его редакції, аби удержала на тій висоті що тепер одиноку в Галичині українську часопись гумористично-сатиричну.

Матеріяли до національно-політичного і культурного життя Русинів.

В бібліотечі „Читальні руско-українських богословів“ знаходиться лист бл. п. Марка Мурви (о. Сильвестра Ленкого), який виділі згаданої Читальні одержав від покійного в 1900 р. підчас святакованя 50-их роковин основани Читальні. Користаючи з услужности п. Семена Шніпера, богослова львівської духовної семінарії, який передав нам оригінал сего листу, друкуємо его на сім місци, замічаючи притім, чи не було би порадою сию цінну памятку примістити в ліпшим сховку, в упорядкованім і загально доступним архіві. Лист писаний на звичайнім листовім папері, з вінетою погрудя Шевченка.

На першій і другій сторони листового аркушка міститься віршований поклик до молодіжи без написи; при кінци другої сторони значиться „Для кантати текст“ і займає цілу третю сторону, а на четвертій лист, затитулований „Любі товариші братя“. Подаємо цілий зміст того письма в тім самім порядку і точно після оригіналу:

Тож братя з Богом на святе діло!
За віру — нарід — за землю святую
Злучім всі руки, всі гадки в одно, —
Злучім всі серця у любов живую
На Божу славу — на людий добро
І долю ясну народну — новую...
Так переможемо найтяжкі заconi, —
Так обновлять ся людкості закони!

О, темнота у нас щче погана!
А, заки день зійде з родинних стріх —
— Глибоко в серцю все ятрить ся рана —
Для беззаконних на наругу — сміх...
— Доти в покуті не загине гріх —
Доки не злучать дух нас Маркіяна:
Братам служити хотьби незамітно
Хотьби у службі стало тісно — глітно...

О, служба брата се діло уроче,
Се Божя служба, — се воскресний день,
Що серце чисте, — без гріха, — діточе

Взьме в подругу розум — велитень —
Що всі добра всім розділяти схоче,
Що всіх зрівнає в духа урвень — —,
А хто у службі буде найсильніший —
Богу і людям буде найлюбіший. —

О, любі други! Щоб вести просвіту
І лік болючим у темряву ніч, —
Треба бажати світлого розцвіту, —
Треба учитись нести світлу річ, —
Треба для світла світлою онліту
Покласти сильну — як колишна Січ...
Треба всю душу з народом ділити,
Щоб нарід світлом нашим зміг віджити!..

Для кантати текст:

Най пісня лунає, най пісня пливе, —
Най радість фалюєсь у море живе
Най думка ширшає,
Під небо гуляє...
Най серце росте і душа!
На діла на нові
У жизни обнові
Най гадка піднесєсь свята!

Лучім ся в любові — любовою робітні!
Лучім ся до праці на діла завітні!
Дужаймо в роботі, —
Не гнім ся в тісноті,
Бо смілі до сонця дійдуть!
Не страшно орати, —
Хоть плуг би зломати —
Новий плуг робучим дадуть!

Насіємо зерно в щасливу годину
У чорну і рідну землю — дружину:
О, весно ти весно,
Як люблю — чудесно
З тобою дружитись в ділі!
Надія з тобою
Йде пишна сівкою
По-рідній — просторій землі...

Святкуємо праці веселє свято,
Що світло вбираєсь в науку богато,
В наук роковини
На долю людини
На славу на Божу — для всіх —,
В літа пятьдесятні
Най діла достатні
Несуть всім рай щастя — утіх.

Марко Мурава.

Любі товариші братя!

Я тішусь справді, що віднайшов бруліон і могу вдоволити Вашому бажаню. Звичайно — пишу від разу і відсилаю бруліон — бо дуже не люблю переписувати... Здаєть ся мої гадки стануть придатні і для других, — а се моя одінока радість. Ніколи праця не є так могуца і плідна, як у віці молодечім — у серцях не затровних гниєлю життя... тому, працюйте, любенькі, — будьте тим розсадинок живої правди, котра злучить Вас з народом рідним і землею рідною. Плекайте патріотизм, бо без его немає щирої праці для народа...

Здоровлю від серця Ваш слуга

С. Лепкий.

25/3 1900.

Телеграми

з дня 16 січня 1900.

Будапешт. Міністер гонведів Бігар був вчера рано на авдієнції у цісаря, а по полудни повернув до Пешту.

Будапешт. Кружляє чутка, що угорський сойм буде розвязаний, а дотичний декрет появить ся дня 26. лютого.

Сеґедин. На нового жупана, Наде, напала на залізници юрба робітників і обкинула его камінями. В обороні жупана жандарми стріляли до товчи і ранили кількох робітників, а кільканайцять осіб арештовано. В місці настав спокій.

Петербург. „Слово“ доносить, що у східнім Сибірі вибухла загальна революція. Иркутск находит ся в руках революціоністів, до яких пришло більше військо і козаки. Революціоністи уязвили губернатора Иркутска і начальника тамошньої поліції і обох засудили на смерть. Вирок виконано сейчас.

МАЛИЙ ФЕЙЛЕТОН.

Микола Курцеба.

Із глибини душі.

Що я як равня птиця,
Як в блакиті безкраім сріблестая вірниця
Ні співом, ні красою хвалить Тебе не можу,
Жаль мені Боже!

Сходить сонце за горою,
Шле промінів рій сріблестай
У блакит безкрай чистий,
Розсипаючи красою.

Що я як те промінне
Не сяю в велич Твою, що в мені все затьміне
І сон і дрімота і темрява ворожа,
Жаль мені Боже!

Цвітуть цвіти в лузі гаю
І вмивають ся росою
І пишавуть ся красою
Пупліночки розхплюють.

Що я душі грішньої
Не розхлю листочків невинності сьвятої
Як ті цвітки невинні, фіялочки і рожі,
Жаль мені Боже!

Тижневий звіт

Торговельної і промислової палати

о цінах збіжжя продуктів у Львові
від 8. до 14. січня 1906:

	за 50 клг.
Пшениця	8 00—8 15 К
Жито	6 00—6 15 К
Ячмінь броварняний	6 55—6 80 К
Ячмінь на пашу	6 10—6 40 К
Овес	6 20—6 35 К
Горох до вареня	8 50—9 50 К
Горох на пашу	7 00—7 35 К
Бобик	6 10—6 35 К
Ленча	7 50—8 25 К
Ковюшина червона	56 25—65 00 К
Ковюшина біла	52 50—60 00 К
Ковюшина шведська	65 00—75 00 К
Тимотка	22 00—28 00 К
Ріпак зимовий	11 60—12 00 К
Насінє льняне	10 40—10 60 К
Насінє конопл.	9 25—9 50 К
Хміль	45 00—65 00 К

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

від 1. до 15. січня 1906.

Нова сензаційна

програма.

Щоденно о 8. год. вечер представлено. В неділі і сьвята 2 представлення о 4. год. попол. і о 8. год. вечером, Що п'ятниці High-Life представлено. Білети вчасніше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. З купленим білетом на фетелі, льожі, і ряди крісла можна їхати даром на представлення омнібусами Кольосою, які ждуть коло Віденської Каварні.

ЗНАМЕНИТИЙ МІД ДЕСЕРОВИЙ

кураційний по 6 К, „раритас“ медсборів по 6 К 60 сот. за 5 клгр. франко. Мід в плястрах 1 клг. 2 К. Від руского замовлення даю 20 сот. на будову театру.

Кореневич, емер. учитель, Іванчани 177(1-?) почта в місци.

Житки і паперці можна набувати в „Сокильським Базарі“ у Львові і у всіх торговлях вкраю.

Świat Słowiański.

Miesięcznik pod redakcją

D-ra Feliksa Koniecznego

poświęcony słowiaństwu i przeglądowi spraw słowiańskich, wychodzi z końcem każdego miesiąca w zeszytach 4-5 arkuszowych. Prenumerata całoroczna wraz z przesyłką pocztową wynosi 10 K, kwartalnie 2 K 50 h. Administracja w księgarni Gebethnera i Spółki w Krakowie.

Нова збірка

новель

Евгена Мандичевского

п. з. „СУДЬБА“

стоить брош. 1 К 60 с., в сецес. оправі 2 К 10, Замовляти в книгарні ім. Шевченка у Львові або у автора в Тернополі. (4-6)

Л. Лопатинського

ПАРАЦЯ

комедия в 3 актах зі сльівами

(з побуту літників)

відзначає ся невичерпаним ювіальним гумором і жвавим діяльгом. Ся комедия збогачує знатно галерию типів у наших народних штуках так з кругів селян, як і міщухів. Сьмішність ситуацій і характерів розмішена рівномірно між мужиків і панів, і тому ся комедия надає ся надзвичайно до вистав по читальнях, бо селянин не буде тут бачив себе як звичайно в комедії упослідженим недотеною, але противно має нагоду посьміяти ся трохи і з містових літників. Попри те все сей твір носить на собі знамя етичної і патріотичної сьвідомости.

Ціна 2 кор.

Набути можна у накладчика С. Горука у Львові, пл. Домбровського ч. 1, і в книгарнях.

Всі календарі і часописи можна набувати в „Сокильським Базарі“

Що року горять хлопські мільони неасекуровані!

„ДНІСТЕР“

Стережіть ся огня! Асекуруйте ся в „Дністрі“!

Товариство взаїмних обезпечень у Львові (Р'внок 10) одинокое руске Товариство асекураційне обезпечас будинки, движимости, збіжжє і пашу на случай пожежи. По пожарі виплачує „Дністер“ зараз відшкодованя; оцінку шкід переводить разом з місцевими членами; через 12 літ виплатив „Дністер“ відшкодовань в сумі 5 мільонів, 340 тисяч корон.

ФОНДИ „ДН СТРА“ виносять (з кінцем р. 1904) суму 1,183,874 кор. і уміщені суть в цінних паперах.

В „ДНІСТРІ“ єсть обезпечених більше як 300.000 будинків. На покритє хат черепом дістають члени „Дністра“ позичку в Товаристві кредитовім „Дністер“.

ПОЛІСИ „ДНІСТРА“ приймають ся при всіляких позичках в Банку краєвім, касах ошадности і касах сиротинських.

ЧИСТИЙ ЗИСК по скінченім році звертає ся членам; в літах 1901—1904 звернув „Дністер“ членам 284.857 кор.; (за літа 1900 до 1902 по 8%, за 1903 р. 5% премій)

АГЕНЦІЇ „ДНІСТРА“ находять ся у всіх містах і більших селах і треба подавати обезпечєне через агента; господарі письменні повинні старати ся о агенції „Дністр.“ в таких сторонах, де інші агенти „Дністра“ не роблять. Агенти „Дністра“ заробили вже провізії 662.807 корон.

НА ЖИТЄ обезпечайче ся тільки через „Дністер“ в Товаристві Крак.; свою провізію від сих обезпечень дав „Дністер“ на рускі добродійні ціли.

„Дністер“ припоручили Преосв. Епископські Ординари

Розклад залізничних поїздів від 1. мая 1905. (Час середно-європейский).

о год.	Приходять до Львова (головний дворець):	о год.	Відходять зі Львова (головний дворець):
6:00	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Хирова	6:15	до Іцкан, Яс, Потутор, Керезмезе, Чорткова
6:10	з Іцкан, Чорткова, Калуша, Керезмезе	6:30	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Гусятина
7:20	з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів	6:55	до Яворова
7:29	з Лавочного, Пешту, Борислава, Калуша	7:30	до Лавочного, Пешту, Калуша, Борислава
7:50	з Рави рускої, Сокала	8:25	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги
8:05	з Станиславова, Жидачева	8:35	до Кракова, Відня, Праги, Осьвєнцима
8:15	з Самбора, М. Ляборча, Сянока, Хирова	9:00	до Самбора, Хирова Івонича, Н. Санча
8:18	з Яворова	9:20	до Іцкан, Калуша, Потутор
8:50	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги	10:55	до Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів, Делятина, Заліщик
10:05	з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмезе	11:11	до Белзци, Сокала, Любачева
10:35	з Рашева, Лавочного, Калуша, Любачева	2 00	посп. до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Количинець, Чорткова, Заліщик, Гусятина
11:45	з Ярослава, Стрия, Борислава	2 40	посп. Іцкан, Потутор, Калуша, Чорткова, Керезмезе
11:55	з Підволочиск, Гусятина, Количинець, Козови	2 50	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги
1 30	посп. з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Н. Санча	3 55	до Лавочного, Дрогобича, Калуша
1 40	посп. з Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик, Київ	4 10	до Рашева, Любачева, Хирова
1 50	з Самбора, Ясла, Сянока, Івонича	4 20	до Самбора, Хирова, Сянока
2 30	посп. з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів, Грималова, Гусятина, Количинець, Козови	5 50	до Коломиї, Жидачева
3 45	з Стрия	5 58	до Яворова
4 32	з Яворова	6 25	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша
5 01	з Сокала, Белзци, Любачева	6 35	до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги
5 25	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Осьвєнцима	7 30	до Рави рускої
5 45	з Іцкан, Жидачова, Калуша, Новосєлиці	9 00	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів
8 40	посп. з Кракова, Відня, Берліна, Праги, Івонича	10 05	до Перемишля Хирова, Івонича
9 10	з Іцкан, Чорткова, Потутор, Керезмезе	10 40	до Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина, Сучави
9 50	з Самбора, Хирова, Санча, Ясла	10 55	до Самбора, Хирова, Закопаного
9 20	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги	11 00	до Кракова, Відня, Вроцлава, Варшави
10 20	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Количинець, Заліщик, Скали, Івонича, Гусятина	11 05	до Підволочиск
10 50	з Лавочного, Пешту, Калуша, Борислава		Івонича, Скали, Гусятина, Потутор
12 20	посп. з Іцкан, Яс, Царгорода, Жидачева, Заліщик	11 10	до Стрия, Дрогобича, Борислава
2 31	посп. з Кракова, Берліна, Варшави, Відня, Праги	12 45	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги
	на дворець „Підзамче“	2 51	посп. до Іцкан, Калуша
7 00	з Підволочиск, Одеси, Бродів, Бродів	4 15	до Кракова, Відня, Вроцлава, Берліна, Праги
2 15	посп. з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів		з двірця „Підзамче“
5 15	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Заліщик, Потутор, Івонича, Скали, Гусятина, Грималова	6 43	до Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Гусятина
	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Количинець	11 15	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Потутор
10 02	Чорткова, Заліщик, Івонича, Скали, Гусятина	2 13	посп. Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Гусятина
		9 23	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів

ЗАМІТКА: Час середно-європейский р'вняють ся від часу львівського о 36 минут. а іменно 12 год. часу середно-європейського = 12 год. 36 мин. часу львівського. — Нічні години від 6. вечер до 5:59 рано об'єднано рамками. — Звичайні білети їзди як і всілякі інші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати в містовім бюрі ц. к. держ. залізниць, Пасаж Гавемана ч. 9.